

Olivera Gavrić Pavić

ZORAN GRAOVAC

Likovna galerija Kulturnog centra, 10–22. avgust 2005.

Poetika koja prati ovog autora još od studentskih dana obeležena je flekama boje najsirovijih kolorističkih odnosa koje formiraju tačkasti crtež na platnu. Umesto klasične kompozicije, površine, linije, odvojenih planova, ovo slikarstvo je neobičan primer tašizma, flekastog formiranja slike

gde se kolori poigravaju sa gledaocem u spletu optičkih varki. Likovni elementi stoje u vrlo oporom odnosu, a kontrasti imaju jak ofanzivan karakter. Ova platna govore koliko je još u klasičnom slikarskom mediju ostalo prostora za eksperiment. Ovaj čudesan svet je veoma blizak načinu izražavanja njegove životne saputnice, slikarke Aleksandre Rakonjac, i očigledan primer prožimanja dveju umetničkih ličnosti. Ne bi bilo neumesno razmišljati i o nekom zajedničkom nastupu ova dva autora, koji očigledno i nisu svesni uzajamnih sličnosti.
